

OM SØNDAGSFRIHEDEN PAA LANDET

Et Opraab til de Unge.

Jeg vil idag tillade mig at skrive om Søndagsfriheden paa Landet. Hvor sørgeligt er ikke slige Syn, af hvilke man saa ofte ser mange trindt om i Landet, at Karle, ja endog Piger, som dog skulde have bedre Tanker, fordrive Fritimerne om Søndag Eftermiddag og paa andre Dage, naar Arbejdet hviler, med alskens verdslig og unyttig Tant saasom Keglespil paa Gadejorden om Penge eller Spirituosadrikke, saa at det ofte sker, at Karlene beruse sig, skrige og raabe som Dyr, hvoraf atter følger megen anden Uterlighed af den værste Slags. Slige Syn maa harme ethvert aandelig frigtort Menneske, da man dog skulde synes, at de maatte have noget højere at tænke paa og stræbe efter, besynderligt i denne Tid, hvor Frihedsbavnen er tændt over Landet for at samle alle til Kamp for Folkets Frihed og Ret. Her i vor Egn ser man, takket være vore gode Lærere og Ledere, ikke mere af den Slags, som er et fribaarent Folk uværdigt. Men i mange andre Sogne gaa endnu slige Ting i Svang, og derfor sender jeg dette Opraab til Ungdommen, at vi ogsaa paa dette Punkt vil slutte os sammen og kæmpe for Aandens Sejr over Trældoms Mørke, saa vi kunne synge med Digteren:

at alle livsaligt skal føres
til Lysets og Herligheds Stad.

Vejlby Præstegaard. I Tordmaaned 1885.

Ærbødigst

N. NIELSEN DAMGAARD.

VII

Da Emanuel om Aftenen kom hjem fra Skibberup, hvor han igen havde været til et Bestyrelsesmøde, sov Gutten endnu efter ikke at have været vaagen hele Eftermiddagen.

„Kan du se!“ sagde han til Hansine. „Han er saa fornuftig at sove sig fra det hele. Imorgen har du ham oven Senge igen.“